

החולץ ליבמהטו פרק רביעי יבמות

עין משפט
נֶר מְצׁוֹה

עליו כללן קימל: וונפה. רצחה בהן אחר אוכלה. סקמונה: יגול פהו וכו. נמי לאן מטה ליט' נמי לא"י סכל מרנייל' ומולו: מאי תרי גונז'י ולג'ו: מיל' כופר פטס כי טמי ולבא: מיל' אוכלה נאסרה שבתחלת היתה עליו בכלל היתר נאסרה וחורה והותרה יכול תחוור להיתורה הראשון הת"ל מצות האכל במקום קדוש מצוה בששלמא לרבע דאמר מצות תאכל במקום קדוש מצוה המכבי אמר מצות תאכל במקום קדוש מצוה שבתחלת היתה עליו בכלל היתר רצחה אוכלה רצחה אין אוכלה נאסרה חורה וודורתה יכול תחוור להיתורה הראשון רצחה אוכלה רצחה אין אוכלה רצחה אין אוכלה והכתיב¹ ואכלו אותם אשר כופר בהם ובמלמד שהכהנים אוכלים וכבעלים מתכפרין אלא רצחה הוא אוכלה רצחה בהן אחר אוכלה רצחה² מצות תאכל במקום קדוש מצוה אלא להאכון אוכלה רצחה אכילה גסה וכי תימא רצחה אכילה גסה מי שמה אכילה והאמר ר"ל³ לא אוכול אכילה גסה בואה"ב פטור מלא תרונה אלא רצחה מצה אוכלה רצחה חמץ אוכלה והכתב³ לא תappa חמץ חלקם חמץ אלא רצחה מצה אוכלה רצחה חלוט אוכלה היא ואילו ריש יואפיו חלוקם לא תappa חמץ היא ואילו לא מצה היא מצות אמר מצה היא ואילו לא מצה היא ולחייב רוחמנא לא לעולם אימא לך מצה היא ולחייב⁴ תנא ביה קרא לעכב אלא חלוט מצה היא לדקדאמרין למאי הלכתא לומר יש אדם ויזא בכח ידי חובתו בפסח ע"פ דחלה מה מעיקרא כיון דהדר אפיה בתנו לחם עוני קריינא ביה ואדם ויזא בה ידי חובתו בפסח: מותני⁵ החולץ ליבמותו הרי הוא באחד מן האחין לנחלה ואם זוכה בה נכסים של אב היכונס את יבמותו ובין כך ונשקלן כולחו נכסים קמ"ל אי היה אומן בין כך באחד מן האחים אין אלא באחד מן האחים ואפסדה מיבום לקנסיה קמ"ל: אם יש שם אב פפשיטה פ"א חיליצה במקומות יבום יבום קיימת ובין כך אמר ר' יהודה אמר בינו גמ' קב' קקמ': ר' יהודה אומר וכו': אמר עללא הלכתה י' הוליה הבכור אשר תלד בכדור מה בכור אין י' הוליה האב اي מה בכור נוטל פי שניהם לאחר מי' דדאיכא אב [دلע] שקל נחלה לא תתקיים תחולת רחמנא יבומי מיבמי ואילא איכא נחלה שענינה קרא קמיה דר' נאי ויתיב וכאמיר הלכתה על שם אבוי אימא היכא דליך אב דלשקל נוטל לברא אין הלכתה בר' יהודה תנא קמיה דרב אללא כמאן כרבנן פשיטה⁶ יחיד ורבים הלכתה הוליה אתנייך ומוקשה הוא דאקש לך ואפסדה מותני⁷ החולץ ליבמותו הוא אסור בקרו

מסורת הש"ם

ל'קמְנָה. 5. פְּקִיםְנָה
מִמְּנָה כֵּה. (3) יוֹמָה כֵּה:
צְבִוָּתָה וְזָהָב: טַבָּה וְזָהָב
מִמְּנָה כֵּה. (4) מִמְּנָה כֵּה:
שְׁאַלְיָה, (5) שְׁעַלְיָה כְּדֵבֶר קָרְבָּן:
עַמְּלָה: מִזְמָרָתָה נְצִילָתָה
וְזָכָרָתָה. וְסִינְאָה סִינְאָה
וְזָקְנָה כֵּה. (6) זָקְנָה זָקְנָה
וְזָקְנָה כֵּה. (7) זָקְנָה זָקְנָה

הגהות הב"ח

נלהה דג"ל ו"ל למלין
יני חילתה גמלה פהו שיכלה
וכו'.